

[Kirsten Jacobsen]

slag. Men det har man altså ikke villet i dette tilfælde.

Jeg kan nævne forslaget om standardiseret lejeverdi for boliginteressentskaber. Der fik man jo ordnet problemet med et regeringsforslag på en smidig, let og elegant måde. Det er nu vedtaget ved lov.

Det har man ikke villet her, og derfor er jeg desværre nødt til at konstatere, at den velvilje, finansministeren – det var finansministeren – gav udtryk for ved førstebehandlingen, og som jeg i og for sig var meget taknemlig for, ikke holdt ret længe, for så havde man løst det. Som finansministeren sikkert vil kunne huske, sagde jeg til ham, at det dér med ophavsretten tog vi ikke alvorligt, og derfor kunne vi sagtens have klaret dette problem, hvis der var politisk vilje til det.

Sagen er, at der ikke har været politisk vilje til at ophæve stavnsbindingen for denne gruppe mennesker, og det synes jeg er kedeligt. Det er kedeligt, at vi har tilladt en låneomlægning for en meget stor gruppe af mennesker, og så sidder der altså nogle tilbage stavnsbundne i deres huse med disse inkonvertible lån. Det kan de ikke selv forstå. De kan ikke forstå, hvorfor Folketinget, når de oven i købet selv skal betale overprisen for det – der er ingen statspenge i det – så ikke bare ville vise dem den velvilje, det er at trykke på de grønne knapper.

Det er også uforståeligt for mig, for det, man gør, er jo at skyde det til hjørnespark, og de løfter, der kommer om, at man kan se på det i næste samling, er jo uden interesse, for så har vi sikkert et andet flertal, og så kan vi meget hurtigt ekspedere det. Så de løfter gavner ikke nogen noget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Fru Kirsten Jacobsen leverer jo de argumenter, som gør, at vi stemmer imod det. Vi ønsker ellers at opfatte det som et positivt forslag, men når fru Kirsten Jacobsen udlægger det på den måde, som hun gør, er det forklaringen på, at vi ikke kan acceptere forslaget. Fru Kirsten Jacobsen udlægger det nemlig, som om det løser problemet for alle – eller i hvert fald næsten alle – der er stavnsbundne af inkonvertible lån; sådan lyder formuleringen her. Men det er jo ikke kendsgerningen, og det ved fru Pernille Sams, og det ved hr. Mejdahl.

Problemet her er netop, at man fremsætter et lovforslag her, som skal stå som den frelsende løsning for en masse mennesker, og hvis vi havde stemt for det her umiddelbart og sommeren var gået, inden vi kom til at lave det rigtige lovforslag, ville alle mennesker med inkonvertible lån have troet, at her var løsningen på deres problemer. Det er det ikke. Det er derfor, vi ikke umiddelbart kan stemme for det.

Det foreliggende forslag hjælper kun ganske få, og det gør det bl.a., fordi der fornuftigvis står i lovforslaget, at det skal være udgiftsneutralt for staten. Det er helt rimeligt og rigtigt og godt, men det er jo desværre også det, der begrænser effekten af lovforslaget. Sådan er det jo bare. Det er ikke nemt at finde fordele, uden at nogle andre skal betale dem, og det har forslagsstillerne her jo heller ikke stillet krav om – helt fint – men netop derfor er der ikke ret meget i forslaget.

Det var også derfor, regeringspartierne ville ind i en nærmere drøftelse for at få klarlagt og forklaret, hvad det var, og det kunne vi udmærket have gjort i en beretning. Det er nu blevet til et betækningsbidrag fra regeringspartierne, som forklarer, hvad sagen handler om.

Regeringspartierne vil gerne være med til en fortsat dialog med forslagsstillerne for at undersøge til bunds, hvordan der kan skaffes mulighed for at redde nogle af de mennesker, som er låst fast af indlåsnings effekterne. Men det står fast, at det bliver dyrt – dyrere end de lån, man har i øjeblikket – og at det betyder, at kun nogle ganske få kan benytte sig af det, altså dem, som er låst fast i en situation, hvor de skal have handlet hus, eller de landmænd, som skal have foretaget en omprioritering i forbindelse med en udvidelse af deres landbrug.

Når det også var nødvendigt med en beretning og en yderligere drøftelse, er det, fordi forslaget i sin nuværende form ikke er udgiftsneutralt. Det ved vi godt at forslagsstillerne mener det skulle være, men der var altså den lille fejl deri, at sammenligningskursen var taget fra konvertible obligationer, og selvfølgelig skulle det have været fra inkonvertible obligationer; det er vi sikkert ikke uenige om.

Omkostninger og problemer ved gennemførelse af forslaget er ikke tilstrækkeligt belyst. Under alle omstændigheder vil en gennemfø-